

Можливо, ви вже зустрічали цих малюків.
Упізнаєте їх?
А може, ви їх бачите вперше? Тоді час познайомитися.
У цій зимовій історії кошенята ще зовсім малі...

— Прокидайся, малюче! Чого розкричався? — маленький клаповух поторсав лапкою прибуду-кошеня. — Приплен-тався до чужого під'їзду, під чужу батарею — то не заважай спати.

— Га? — кошеня розплющило очі. Одне жовте, одне бла-китне. Малюк витріщався, не розуміючи, де він. Хто його будить?

— Мені жах наснився, — промурмотів різноокий.

Покрутився, сховав ніс у лапку — й заснув. Більше тої ночі не плавав уві сні.

Уранці двійко кошенят вибігли надвір, а там... Снігу вище голови насипало! Спробуй-но поживу знайти. Ані крихти не видно.

Голодні малюки роздобули лише порожній пакет з-під молока. По кілька крапель кожному дісталось. Занадто легкий сніданок!

І сніжинки на язичку дуже швидко тануть!

На порозі крамниці вже сидять двійко інших кошенят, сперечаються, хто перший по молоко, хто другий.

— Це черга? Ми за вами! — приєднуються клаповухий з різнооки.

Ще й пухнастик якийсь дріботить.

— Хто останній по сметану? — запитує. — Сметана є? Чи тільки молоко?

Поглянь, який допитливий!

